

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul

Stavila Pavel Ion, născut la 19 august 1987,
originar și domiciliat în s.Micăuți, r-nul Strășeni.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 17.01.2012 - 18.03.2014,
2. Instanța de apel: 12.05.2014 - 30.01.2015,
01.09.2015 - 12.11.2015,
3. Instanța de recurs: 20.04.2015 - 28.07.2015,
02.02.2016 - 09.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 18 martie 2014, Stavila Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 2 ani închisoare,
- art.349 alin.(1¹) Cod penal la un 1 închisoare,
- art.287 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare
- art.349 alin.(1¹) Cod penal la 1 an închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă de 5 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de 5 ani.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Stavila Pavel, la 30 mai 2011, aproximativ la ora 00.15, împreună cu Solodchii Ion, Constantin Andrei, Boroda Nicolae, Nicolaev Vasile, aflîndu-se în barul II „Mălai Elena” din s.Micăuți, fiind în stare de ebrietate, au numit-o cu cuvinte necenzurate pe proprietara barului Rusu Svetlana iar la cerința ei de a părăsi localul aceștia nu au reacționat, încălcînd ordinea publică. Pentru a curma acțiunile huliganice ale acestora, Rusu Svetlana, prin intermediul telefonului 1-a chemat pe polițistul postului de poliție Micăuți a CPR Strășeni - Ion Creangă, care ajungînd la fața locului a fost ultragiătat de către Stavila Pavel, Solodchii Ion, Constantin Andrei, Boroda Nicolae și Nicolaev Vasile, care i-au jignit premeditat onoarea și demnitatea, apoi prin acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, au înconjurat automobilul de serviciu de model VAZ 2106, cu n/î MAI 1614, condus de Creangă Ion, după care Constantin Andrei s-a culcat sub roțile din spate a automobilului, pentru a nu-i permite să se deplaseze, Solodchii Ion îl amenința cu răfuială fizică, ceilalți inculpați au deteriorat numărul de înmatriculare și au sustras dispozitivul de iluminare a automobilului de serviciu.

Tot el, Stăvilă Pavel, la 17 iulie 2011, aproximativ la ora 01.00, aflându-se în centrul s.Micăuți, la barul „Mălai Elena”, fiind în stare de ebrietate, a încălcat grosolan ordinea publică, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, l-a numit cu cuvinte necenzurate și l-a stropit cu bere în față pe polițistul Creangă Ion, care se afla în exercițiul funcției, apoi i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2032/D din 16.08.2011, vătămări corporale ușoare, iar soției acestuia, Creangă Daniela, i-a aplicat o lovitură cu piciorul peste mână cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.256 din 02.09.2011, vătămări corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății, deteriorându-i telefonul mobil de model „Samsung”.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că instanța la baza sentinței a pus declarațiile martorilor, depuse în cadrul urmăririi penale, fără a trece procedura confruntării cu el care este obligatorie în așa caz, încălcându-i dreptul la apărare; instanța nu a luat în considerație declarațiile martorilor care au susținut că au fost influențați în cadrul urmăririi penale să scrie declarații favorabile părții vătămate I.Creangă întru invinuirea sa, nesusținând declarațiile din cadrul urmăririi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 ianuarie 2015, a fost respins, ca depus peste termen apelul inculpatului, cu menținerea sentinței atacate.

Instanța de apel a indicat că, potrivit materialelor cauzei sentința a fost pronunțată la 18.03.2014, însă apelul inculpatului a fost declarat la 24.04.2014, adică fiind încălcat termenul de depunere a apelului.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs avocatul M.Antoci și inculpatul P.Stavila, solicitând casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată, pe motiv că inculpatul a depus cererea de apel în termenul prevăzut de lege, astfel termenul contestării sentinței nu a fost depășit.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 28 iulie 2015, a fost admis recursul ordinar, casată decizia instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției instanța de recurs a indicat că, potrivit materialelor cauzei inculpatul a depus apel la 02.04.2014, fapt confirmat prin cererea anexată la materialele cauzei, iar potrivit procesului-verbal al instanței de apel, inculpatul a declarat că nu ține minte la ce dată i-a fost înmînată copia sentinței, însă el a confirmat că a depus cererea de apel în termen.

Prin urmare, Colegiul penal a conchis că instanța de apel urma să verifice declarațiile inculpatului cu privire la depunerea de către el a apelului în termen.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului, cu menținerea sentinței atacate.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, probele cercetate de prima instanță, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc vinovăția lui P.Stavila în comiterea infracțiunilor imputate și acțiunile lui corect au fost încadrate în baza art.287 alin.(2) lit.b), art.349 alin.(1¹), art.287 alin.(1), art.349 alin.(1¹) Cod penal, care se confirmă prin probele prezentate de către partea acuzării, și anume declarațiile părții vătămate I.Creangă, a martorilor G.Vidru, I.Goncearuc, V.Malic, A.Purice, I.Pîrțac, N.Butucel, G.Salcoci, A.Briguneț și actele cauzei - raportul din 30.05.2011, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 30.05.2011, rapoartele de expertiză medico-legală nr.197 din 08.09.2011, nr.2032/D din 16.08.2011 în privința părții vătămate.

Prin urmare, instanța a menționat că intenția inculpatului în comiterea huliganismului și aplicării violenței nepericuloase pentru viață și sănătate este confirmată prin șirul de probe enumerate mai sus, ce coroborează între ele și nu trezesc careva divergențe între declarațiile martorilor și veridicitatea lor.

Astfel, instanța de apel a conchis că sentința este una legală întemeiată fiind corect și obiectiv apreciate probele cauzei, care dovedesc incontestabil vina inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal, de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost judecat și corect a conchis că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința acestuia poate fi dispusă suspendarea condiționată a executării ei pe termen de probă.

8. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul M.Antoci și inculpatul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivându-și decizia superficial, enumerând doar declarațiile părții vătămate și a martorilor, considerând că vina inculpatului este dovedită; instanța pripit a ajuns la concluzia condamnării inculpatului, neargumentând în sensul dat hotărârea adoptată.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, la care fac referire recurenții, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiul invocat în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat.

Colegiul constată că instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, le-a examinat complet și obiectiv, sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui P.Stavila în comiterea infracțiunilor imputate, să fie justă și întemeiată, corect încadrând acțiunile acestuia în baza art.287 alin.(2) lit.b), Cod penal - huliganism, agravant, intenționat, care a încălcat grosolan ordinea publică, însoțite de amenințarea aplicării violenței asupra persoanei, precum și acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșite de două sau mai multe persoane, cât și art.349 alin.(1¹) Cod penal - aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătate, față de persoana cu funcție de răspundere ori a rudelor ei apropiate, fie nimicirea bunurilor acestora în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică sau al altei persoane, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească sau a rudelor ei apropiate, în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.

Astfel, conform conținutului sentinței și deciziei, instanțele au conchis că vinovăția lui P.Stavila în săvârșirea infracțiunilor incriminate se dovedește prin probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale, precum și administrate în cadrul cercetării judecătorești, și

recercetate în cadrul instanței de apel, și anume prin declarațiile părții vătămate I.Creangă, a martorilor G.Vidru, I.Goncearuc, V.Malic, A.Purice, I.Pîrțac, N.Butucel, G.Salcoci, A.Briguneț și actele cauzei - raportul din 30.05.2011, procesele-verbale de cercetare la fața locului din 30.05.2011, rapoartele de expertiză medico-legală nr.197 din 08.09.2011, nr.2032/D din 16.08.2011, în privința lui I.Creangă și D.Creangă.

Probele indicate sînt detaliat descrise în decizia instanței de apel, care sînt pertinente și concludente, coroborează între ele și nu prezintă temei de îndoială.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunilor pentru care a fost condamnat, sînt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, și anume declarațiile părților vătămate, a martorilor G.Vidru, I.Goncearuc, A.Purice, care au indicat că inculpatul în seara incidentului era în stare de ebrietate și fiind agresiv a inițiat un conflict, iar cînd a intervenit polițistul I.Creangă pentru a ameliora situația, acesta din urmă a fost agresat de către inculpat numindu-l cu cuvinte necenzurate și aplicării loviturilor.

Astfel, concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece cert s-a constatat că acesta în afară de încălcarea grosolană a ordinii publice, a aplicat și violență asupra părților vătămate.

Argumentele recurenților, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, nu pot fi reținute, deoarece aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs. Mai mult, aceste argumente au fost invocate și în apel, iar instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, s-a pronunțat detaliat și motivat asupra lor în decizie.

La fel, lipsite de temei sînt și celelalte argumente invocate de recurenți în recurs referitor la presupusele încălcări de procedură în cadrul judecării cauzei, precum și încălcarea dreptului inculpatului la un proces echitabil, pe motiv că hotărîrea instanței nu a fost motivată din punct de vedere al legalității și temeiniciei acesteia, deoarece instanța de apel, respectînd prevederile art.414 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a examinat cauza fără careva abateri de la normele materiale și procedurale, corect apreciînd circumstanțele de fapt și de drept sub toate aspectele, argumentîndu-și hotărîrea, care cuprinde motivele ce au stat la baza soluției adoptate, considerînd corectă încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art.287 alin.(2) lit.b), art.349 alin.(1¹), art.287 alin.(1), art.349 alin.(1¹) Cod penal, concluzie ce este susținută și de către instanța de recurs.

Colegiul atestă că, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, doar în cazul în care se constată comiterea unei erori de drept, ținînd seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă.

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărîrile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acestora. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Concomitent, se constată că pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normelor penale în baza cărora a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunilor comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără

citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocatul M.Antoci și inculpat, fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Antoci Maria în numele inculpatului și inculpatul Stavila Pavel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui Stavila Pavel, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicarea integrală la 06 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu